

sel, ikke maa overskride $\frac{1}{3}$ af Maksimalprisen.

Det samme Hensyn til ikke ganske at komme bort fra de tidligere, normale Forhold har derimod ikke gjort sig gældende i Lovforslagets § 8, der omfatter Beskatningsforholdene. Her har den højtrædede Indenrigsminister, fulgt af Flertallet i Folketinget, ganske fraveget alle hidtil gældende Skatteregler og har omtrent givet carte blanche til de forskellige Kommunalbestyrelser. Dette betragter jeg som i høj Grad uheldigt, thi det vil uundgaaeligt have den Virkning for Kommunalbestyrelserne, at naar man en Gang atter skal vende tilbage til almindelig Beskatning, vil man synes, at der her tages en Ret fra Kommunerne, som man nu har nydt i saa lang Tid. Jeg vil derfor advare imod at følge den Vej. Jeg er heller ikke sikker paa, at saadanne Foranstaltninger ikke i nogle Kommuner vil blive misbrugt. Man har set Eksempler paa, at Kommuner har ansøgt Amdsraadet om Godkendelse af en Grænse for Til lægsbeskatning, og naar det blev undersøgt, viste det sig, at over den Grænse laa kun en eneste Skatteyder indenfor Kommunen, og det var altsaa det paagældende Kommunalraads Tanke, at denne eneste Skatteyder skulde betale samtlige Dyrtidsforanstaltninger. Det vilde neppe tilvejebringe noget godt Forhold, og det vilde uvilkaarligt føre til, at denne ene — eller maaske i andre Kommuner nogle ganske faa — og med Rette — følte sig i høj Grad forurettede.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke udtale mig nærmere, kun vil jeg have Lov at berøre, at jeg beklager, at man i § 2, hvor der er Tale om Brændsel, ikke har medtaget Kogegas, thi Kogegas spiller en overordentlig stor Rolle som Brændselsmiddel i en Række Kommuner og har ogsaa i det sidste Aars Tid været leveret til nedsat Pris til alle Kommunens Beboere, i alt Fald indenfor et vist rimeligt Forbrug.

Lovforslaget tilsigter, som jeg sagde for lidt siden, i høj Grad at give Kommunerne carte blanche, men jeg ved ikke, om Indenrigsministeren har haft samme Lejlighed som vi andre, der har med kommunale Sager at gøre, til at erfare, i hvor høj Grad alle de mange Byrder og alt det Arbejde, man lægger paa Kommunerne, og den Frihed, man har givet disse, har bevirket, at hele det kommunale Maskineri er ved at komme i Ulave. Kommunernes Regnskabsvæsen

lader sikkert mange Steder meget tilbage at ønske, mange af Kommunerne ved ikke, hvorledes de finansielt sidder i det; en skønne Dag opdager en Kommune, som maaske endnu for et eller to Aars Tid siden stod med et Kommuneregnskab, der balancerede eller endog saa viste Overskud, at den nu har et meget stort Underskud. Kommunerne lever paa midlertidige Laan og Kassekreditter, og deres finansielle Forhold er i den største Uorden. Dette Forhold fremmes i høj Grad ved, at man overlæsser Kommunerne, og mange Kommunalbestyrelser magter ikke at føre de store Opgaver, som lægges paa dem, ud i Livet. Jeg betragter det derfor som en Fordel, hvis man ved denne Lovs Revision skulde komme dertil, at man ikke lagde flere Opgaver paa Kommunerne end nødvendigt og heller ikke stillede større finansielle Krav til Kommunerne end højst nødvendigt. Den forøgede Dyrtidshjælp, som ogsaa vi fra vor Side er villig til at gaa med til at bevilge, bør i det væsentlige komme til Udførelse gennem Statsforanstaltninger, medens man ikke bør anstrenge Kommunerne yderligere i finansiell Henseende, men tværtimod søge at begrænse de finansielle Krav, der stilles til dem i den hidtil gældende Dyrtidslov.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til en hurtig og overfor Sagens Realitet velvillig Behandling.

Lewinsky: Det foreliggende Lovforslag angaaende Dyrtidsforanstaltninger adskiller sig jo fra tidligere Lovforslag, vi har behandlet, derved, at medens de tidligere Lovforslag kun omhandlede kommunale Foranstaltninger med Statsbidrag, indeholder det foreliggende Lovforslag dels Statsforanstaltninger, rene Statsforanstaltninger, dels kommunale Foranstaltninger med Statstilskud. Denne Ændring i Lovforslaget, hvorved der indføres rene Statsforanstaltninger, hilser jeg med Glæde; det er et Ønske og et Krav, som, hvad ogsaa det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) fremhævede, allerede for Aar og Dag siden er fremsat af mit Parti, det er derfor naturligt, at vi med Glæde ser, at man nu fra alle Sider er blevet enig om, at Dyrtidsforanstaltninger med Hensyn til en Række af de nødvendige Livsfornødenheder, som kommer hele Befolkningen til gode, er Opgaver, som det er naturligt for Staten at gennemføre, og selvfølgelig er det med stor Tilfredshed, vi ser, at der angaaende dette Lovforslag har vist sig